

Stereotaxie is een methode om een bepaalde plek binnen de hersenen te bepalen. Deze methode wordt vooral gebruikt om processen of gebieden in de hersenen te bereiken die zo diep liggen dat het onverantwoord is om door middel van een grote operatie door het het omliggende kwetsbare hersenweefsel heen te dringen.

Hierbij wordt gebruik gemaakt van een driedimensionaal coördinatenstelsel (met X-,Y- en Z-as) dat voorafgaand aan een operatie door middel van een frame over het schedeldak van de patiënt wordt aangebracht.

Er zijn meerdere redenen waarom een stereotactische ingreep aan de hersenen nodig kan zijn. Eén daarvan is ter verkrijging van een diagnose (diagnostische stereotaxie). Dat wil meestal zeggen dat er sprake is van een diep gelegen proces dat niet toegankelijk is voor een "open" benadering (hiervoor moet er een luikje in de schedel gemaakt worden). De bedoeling van de stereotactische ingreep is dan om via een minimale toegang (een boorgaatje in de schedel) met een biopsienaald precies op de plaats van de afwijking te komen. Op die plek worden vervolgens meerdere stukjes (tumor) weefsel weggenomen, die aan de patholoog anatoom worden aangeboden voor het stellen van een weefsel diagnose (het zogenaamde biopt).

